

Leeri-leeri lõuke (Kärla)

ahellaul

Leeri-leeri lõuke,
kus su kulda pesikonda?
Toa taga tammikus,
sauna taga saarikus,
metsa ääres männikus.
Kus see männik jälle jäi?
Vanamees raius männiku ära.
Kus see vanamees jälle jäi?
Vanamees suri jälle ära.
Kus ta maha maeti?
Pika põllu peenra pääle.
Kus see peenar jälle jäi?
Ätsed kasvasid peenra pääle.
Kus need ätsed jälle jäid?
Neitsit noppis ätsed ära.
Kus see neitsit jälle jäi?
Neitsit kiigub kivipuuris.
Kus see kivi jälle jäi?
Vesi viis see kivi ära.
Kus see vesi jälle jäi?
Must ärg rüüpas vee ära.
Kus see must ärg jälle jäi?
Tappur tappis mustru ära.
Kus see tappur jälle jäi?
Kõvasi kulutas tappuri ära.
Kus see kõvasi jälle jäi?
Kõvasi kargas kännu ala.
Kus see känd jälle jäi?
Karu see kiskus kännu üles.
Kus see karu jälle jäi?
Karu läks muiste muile maile,
jättis jäljed siia maale –
tõlla aga ratta tõrva tooma,
vana aga ratta rasva tooma.
Kes ta järel senna läinud?
Vanamees valge kasukaga,
naene nõdra lapsega,
obu iiru varsaga,
lehm leedi vassikuga,
lammas laugi tallega,
siga seitsme pörsaga,
koer kolme pojaga,
kass kahe rattaga.

Üles kirjutanud Karl Loiken Kärla kihelkonnast 1891. a (H II 41, 325/7 (5)).